

รายงานการประชุมคณะทำงานย่อยรองรับประเด็นจากข้อกำหนด
ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับธุรกิจประกันภัยฉบับที่ ๑๗

ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔

วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ณ ห้องประชุม ๒๐๑ สำนักงาน คปภ.

สำนักงาน คปภ.

	รองเลขาธิการ ด้านตรวจสอบ	ประธานที่ประชุม
๑. นางสาวสุเมตตา วสินนท์	รองเลขาธิการ ด้านตรวจสอบ	ประธานที่ประชุม
๒. นายอรรถพล พิบูลชนพัฒนา	ผู้ช่วยเลขาธิการ สายวิเคราะห์ธุรกิจประกันภัย	
๓. นางสาวอายุศรี คำบรรลือ	ผู้ช่วยเลขาธิการ สายตรวจสอบ	
๔. นางสาวปราณี เอกสุภักดิ์	ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายตรวจสอบ ๑	
๕. นายไพบุลย์ เปี่ยมเมตตา	ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายนโยบายและพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย	
๖. นางสาวธนิศา อนุสนธิ์ดิษฐ์	ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายงบประมาณ การเงิน และบัญชี	
๗. นางเยาวภา ศรีวัฒนศักดิ์	ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายพัฒนาและกลยุทธ์การวิเคราะห์	
๘. นางสาวนภา ลิขิตไพบุลย์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิเคราะห์ ๑	
๙. นางสาวอุบลวรรณ แสงตรง	ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิเคราะห์ ๒	
๑๐. นางสาวพรทิพย์ หวังศิริสุข	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน กลุ่มงานตรวจสอบ ๒	
๑๑. นายโฆสิต ชื่นกระมล	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน กลุ่มงานตรวจสอบ ๓	
๑๒. นางสาววันทนา เจียรวัชรเมงคผล	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ รักษาการหัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์ ๑/๒	
๑๓. นางสาววิยะดา เสาะแสวง	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ รักษาการหัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์ ๒/๒	
๑๔. นางสาวมาลัย ศรีบัว	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ รักษาการหัวหน้ากลุ่มพัฒนาและกลยุทธ์การวิเคราะห์	
๑๕. นางสาววันทยา บุญศรีโรจน์	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ รักษาการหัวหน้ากลุ่มตรวจสอบ ๒/๒	
๑๖. นางสาวลลิตา ภัทรแสงไทย	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ รักษาการหัวหน้ากลุ่มตรวจสอบ ๓/๑	
๑๗. นางสาวญาดา สุขเกษม	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ รักษาการหัวหน้ากลุ่มพัฒนาและกลยุทธ์การตรวจสอบ	
๑๘. นายวรวิทย์ งามจิตวิริยะ	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ รักษาการหัวหน้ากลุ่มตรวจสอบ ๑	
๑๙. นายชัชวาล จุฬาเรืองอักษร	ผู้เชี่ยวชาญ รักษาการหัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์ธุรกิจ	
๒๐. นางสาวอรรรณ มาระเพ็ญ	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ	
๒๑. นางสาวณัฐวรรณ ภิรมยาภรณ์	ผู้เชี่ยวชาญ	
๒๒. นางสาวกุลธิดา สิงหะพันธ์	ผู้เชี่ยวชาญ	
๒๓. นางอภิสร่า สุกสัก	ผู้เชี่ยวชาญ	
๒๔. นางสาวกันต์ชัช ตามไท	ผู้เชี่ยวชาญ	
๒๕. นางสาวพิมลอร นวคุณ	ผู้ชำนาญงานอาวุโส	
๒๖. นายศรัณย์วัจน์ วงศ์พินิจโรตม	ผู้ชำนาญงาน	
๒๗. นายจรูญทรัพย์ ณ์ฐนนันต์	ผู้ชำนาญงาน	
๒๘. นางสาวฐมน ฐิตะธนะกิจ	ผู้ชำนาญงาน	
๒๙. นางสาวนิตินาท แบบประเสริฐ	ผู้ชำนาญงาน	
๓๐. นายวริทธิ์ ัมพิพิธ	ผู้ชำนาญงาน	
๓๑. นางสาวขวัญแก้ว เทียงดาห์	ผู้ชำนาญงาน	
๓๒. นางสาวจุฑาทิพย์ โคว์คาศัย	เจ้าหน้าที่ชำนาญการ	
๓๓. นางสาววราภรณ์ ทรงสวัสดิ์ชัย	เจ้าหน้าที่ชำนาญการ	
๓๔. นางสาวกฤษณ์วิรุ้ เอี่ยมจรูญ	เจ้าหน้าที่ชำนาญการ	

๓๕.	นางสาวลักขณา โชคสมงาม	เจ้าหน้าที่ชำนาญการ
๓๖.	นางสาวธดาชชา วิไลลักษณ์	เจ้าหน้าที่ชำนาญการ
๓๗.	นางสาวกนิษฐา ฉลองมณีรัตน์	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๓๘.	นายพิภักชล ศรีเจริญจิตร	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๓๙.	นายเอื้อ สุทธิสมบูรณ์	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๔๐.	นายภัทรพล จันทรอินทร์	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๔๑.	นายธนกร ดอกพิกุล	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๔๒.	นางสาวธัญชนก หวังสุขไพศาล	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๔๓.	นางสาวลาภิสรา แก้วอำดี	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๔๔.	นางสาววรัญญา ด่านทวีศิลป์	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๔๕.	นายชนาธิป บำรุงศักดิ์	เจ้าหน้าที่อาวุโส
๔๖.	นายพัทธดนย์ จันทรรัศมีวิไล	เจ้าหน้าที่

สมาคมประกันวินาศภัยไทย (ผ่าน Microsoft Teams)

๑.	นางสาวสุพร ไร่ปติวงษ์กุล	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๒.	นางสาวบุญทรนิช น้อยเสวก	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๓.	นายศศิวิทย์ อัครพัฒนากุล	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๔.	นายศิริ สวรรค์พรเพ็ญ	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๕.	นางอำไพ บำรุงศักดิ์ศิลป์	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๖.	นางสมพร สุราษ	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๗.	นางสาวทิพวรรณ เลิศถาวรธรรม	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๘.	นางชัชฎา ตัญญาพิทักษ์	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๙.	นางสาวณิปุณ ทองยอดแก้ว	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๑๐.	นางสาวณชนก อินทรกระตึก	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
๑๑.	Mr. Kau Kong Hoi (Geroge)	บริษัท แอคซัวเรียล บิสซิเนส โซลูชั่น จำกัด (ที่ปรึกษาของสมาคมฯ)
๑๒.	Ms. Pranee Wonglertsiri	บริษัท แอคซัวเรียล บิสซิเนส โซลูชั่น จำกัด (ที่ปรึกษาของสมาคมฯ)

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานกล่าวเปิดประชุม พร้อมแนะนำผู้แทนของสำนักงาน คปภ. และทางสมาคมประกันวินาศภัยไทย (สมาคมฯ) กล่าวแนะนำผู้แทนสมาคมฯ โดยในวันนี้คณะทำงานของสมาคมฯ จะนำเสนอร่างแนวปฏิบัติ (Guidelines) ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗ จำนวน ๔ เรื่อง ได้แก่

- ๑) การแยกองค์ประกอบของสัญญาประกันภัย (Separation of Insurance Contracts) ฉบับปรับปรุงตามมติที่ประชุมคณะทำงานย่อยรองรับประเด็นจากข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับธุรกิจประกันภัยฉบับที่ ๑๗ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓
- ๒) การรวมสัญญาประกันภัย (Combination of Insurance Contracts)
- ๓) ขอบเขตของสัญญาประกันภัย (Contract Boundary)
- ๔) ระดับของการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย (Level of aggregation of Insurance Contracts)

มติที่ประชุม : ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการทำงานย่อยด้านสัญญาประกันภัยและการวัดมูลค่า ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการทำงานย่อยฯ ได้เวียนรายงานการประชุมคณะกรรมการทำงานย่อยด้านสัญญาประกันภัยและการวัดมูลค่า ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ซึ่งไม่มีคณะกรรมการทำงานย่อยฯ ขอแก้ไข จึงขอรับรองรายงานการประชุมตามที่ได้แจ้งเวียนไป เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาคมประกันวินาศภัยไทย

มติที่ประชุม : รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการทำงานย่อยด้านสัญญาประกันภัยและการวัดมูลค่า ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาคมประกันวินาศภัยไทย

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณาแนวปฏิบัติ (Guidelines) ของสมาคมประกันวินาศภัยไทย

- การแยกองค์ประกอบของสัญญาประกันภัย (Separation of Insurance Contracts)

ฉบับปรับปรุง

สมาคมประกันวินาศภัยไทย ได้แจ้งที่ประชุมว่า ร่างแนวปฏิบัติสำหรับเรื่องการแยกองค์ประกอบของสัญญาประกันภัย (Separation of Insurance Contracts) ที่สมาคมฯ ได้นำเสนอให้กับคณะกรรมการในการประชุมครั้งก่อน และคณะกรรมการฯ ได้มีข้อเสนอแนะให้แก้ไขในบางประเด็น รวมถึงเพิ่มตัวอย่างในบางหัวข้อเพิ่มเติม ในวันนี้ทางสมาคมฯ จะนำเสนอในหัวข้อถัดไป เรื่อง การรวมสัญญาประกันภัย (Combination of Insurance Contracts) โดย Mr. Geroge ที่ปรึกษาของสมาคมฯ เป็นผู้นำเสนอ

- การรวมสัญญาประกันภัย (Combination of Insurance Contracts)

Mr. Geroge ที่ปรึกษาของสมาคมฯ นำเสนอแนวปฏิบัติเรื่องการรวมสัญญาประกันภัย ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗ ซึ่งเป็นการอธิบายหลักเกณฑ์พื้นฐานในการรวมสัญญาประกันภัย โดยให้พิจารณาจากรูปแบบของกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นหลัก ซึ่งได้แบ่งรูปแบบกรรมธรรม์เป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) กรรมธรรม์แบบเดี่ยว (Singular Product)

กรรมธรรม์แบบเดี่ยว คือ กรรมธรรม์ที่มีความเสี่ยงเดี่ยว (Single risk) หรือหลายความเสี่ยง (Multiple risks) ในหนึ่งสัญญา โดยปกติจะไม่มี การแยกองค์ประกอบของสัญญาประกันภัยสำหรับกรรมธรรม์แบบเดี่ยว ยกตัวอย่างเช่น สัญญาประกันภัยประเภทความเสี่ยงภัยทรัพย์สิน (IAR) ถือเป็นกรรมธรรม์แบบเดี่ยว (Singular Product) ที่ประกอบด้วยหลายความเสี่ยง (Multiple risks) ในหนึ่งสัญญา กรรมธรรม์ดังกล่าวจะไม่มี การแยกองค์ประกอบของสัญญาตามความเสี่ยงแต่ละถือเป็นสัญญาเดี่ยว เป็นต้น

(๒) กรรมธรรม์แบบแพคเกจ (Package product)

กรรมธรรม์แบบแพคเกจ คือ กรรมธรรม์ประกันภัยฉบับเดี่ยวที่ประกอบด้วยหลายผลิตภัณฑ์ในกรรมธรรม์ ซึ่งบริษัทต้องมีการพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์ที่ประกอบรวมกันอยู่ในกรรมธรรม์ดังกล่าวสามารถแยกออกมาเป็นแต่ละสัญญาได้หรือไม่ หรือต้องพิจารณารวมเป็นหนึ่งสัญญา เนื่องจากผู้เอาประกันภัยไม่สามารถหาซื้อความคุ้มครองแยกต่างหากตามแต่ละสัญญาได้ (Stand-alone contract)

สำหรับกรณีการทำสัญญาประกันภัยร่วม (Coinsurance) ระหว่างบริษัทประกันภัยที่มีการลงนามในสัญญาฉบับเดียว เพื่อรับประกันภัยทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูง กรณีนี้ถือว่าสัญญาประกันภัยร่วมดังกล่าวเป็นสัญญาเดี่ยวไม่ต้องการแยกองค์ประกอบของสัญญาตามบริษัทประกันภัยร่วม ทั้งนี้หากบริษัทที่รับประกันภัยร่วมกัน ไม่สามารถรับความเสี่ยงภัยไว้ได้เองทั้งหมดและมีการทำประกันภัยต่อ บริษัทประกันภัย

ดังกล่าวต้องพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาหลักกับสัญญาประกันภัยต่อว่าสามารถแยกสัญญาออกจากกันได้หรือไม่

อย่างไรก็ตาม การทำสัญญาประกันภัยร่วมจะเป็นประโยชน์แก่บริษัทประกันภัยเนื่องจากสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในการขายและค่าสินไหมทดแทนได้ ทั้งนี้ ในอนาคตหากมีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗ มาใช้ บริษัทประกันภัยอาจต้องพัฒนาระบบเพื่อรองรับการจัดเก็บข้อมูลกรมธรรม์ประกันภัยในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการจัดทำรายงานภายใน นำเสนอในกลุ่มบริษัท หรือนำเสนอแก่หน่วยงานกำกับดูแล ซึ่งบริษัทต้องคำนึงและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างสัญญาหลักและสัญญาประกันภัยต่อ เพื่อให้บริษัทสามารถปฏิบัติตามหลักการรวมสัญญาของมาตรฐาน

- ขอบเขตของสัญญาประกันภัย (Contract Boundary)

Mr. Geroge ที่ปรึกษาของสมาคมฯ นำเสนอแนวปฏิบัติเรื่องขอบเขตของสัญญาประกันภัย ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗ ว่าเป็นการพิจารณาขอบเขตของอายุสัญญาประกันภัย จะใช้หลักการเดียวกันกับหลักการทั่วไปในการรับรู้รายการในงบการเงิน ที่จะต้องพิจารณาจากสิทธิและภาระผูกพันที่มีต่อผู้ถือกรมธรรม์ เช่น สิทธิในการเรียกชำระค่าเบี้ยประกันภัย และภาระผูกพันในการให้บริการแก่ผู้ถือกรมธรรม์ เป็นต้น ซึ่งข้อพิจารณาขอบเขตอายุของสัญญาประกันภัยสามารถสรุปได้เป็น ๔ ข้อดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทมีสิทธิในการเรียกให้ผู้ถือกรมธรรม์ชำระเบี้ยประกันภัยหรือไม่ หากบริษัทไม่มีสิทธิที่จะเรียก หรือบังคับให้ผู้ถือกรมธรรม์ชำระเบี้ยประกันภัย จะถือว่าสิ้นสุดขอบเขตอายุสัญญาประกันภัยฉบับเดิม

(๒) บริษัทมีภาระหน้าที่ในการให้บริการตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือไม่ หากภาระผูกพันในการให้บริการตามกรมธรรม์ประกันภัยเปลี่ยนแปลงไป จะถือว่าสิ้นสุดขอบเขตอายุสัญญาประกันภัยฉบับเดิม

(๓) บริษัทสามารถกำหนดเบี้ยประกันภัยใหม่ภายหลังการประเมินความเสี่ยงของผู้ถือกรมธรรม์ได้หรือไม่ หากบริษัทประเมินความเสี่ยงและกำหนดเบี้ยประกันภัยใหม่ จะถือว่าสิ้นสุดขอบเขตอายุสัญญาประกันภัยฉบับเดิม

(๔) บริษัทสามารถกำหนดเบี้ยประกันภัยสำหรับความเสี่ยงระดับพอร์ตโฟลิโอเพิ่มเติม ภายหลังการประเมินความเสี่ยงระดับกลุ่มสัญญาหรือไม่ หากการประเมินความเสี่ยงระดับพอร์ตโฟลิโอมีการกำหนดเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมอีกครั้ง จะถือว่าสิ้นสุดขอบเขตอายุสัญญาประกันภัยฉบับเดิม

นายศิริ สวรรค์พรเพ็ญ ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัยโดยส่วนใหญ่แล้วจะไม่มีประเด็นในทางปฏิบัติเกี่ยวกับขอบเขตอายุของสัญญาประกันภัย เว้นแต่ผลิตภัณฑ์ประกันภัยสำหรับวิศวกรรม (Engineering insurance) ที่มีระยะเวลาบำรุงรักษา (Maintenance period) หรือมีการขยายระยะเวลารับประกัน (Extended warranty) และผลิตภัณฑ์ประกันภัยทางทะเลและตัวเรือ (Marine and Hull insurance) ที่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับความคุ้มครองซึ่งต้องพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละสัญญาเพิ่มเติม

ข้อสังเกตจากที่ประชุม

นายวริทธิ์ คุ้มพิพิธ สอบถามว่า ร่างแนวปฏิบัติ (Guidelines) ที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยได้จัดทำขึ้นได้มีการนำเสนอให้แก่บริษัทสมาชิกพิจารณาและทำความเข้าใจในเอกสารดังกล่าวแล้วหรือไม่ และบริษัทสมาชิกมีความเห็นเกี่ยวกับเอกสารดังกล่าวอย่างไร รวมทั้งทางสมาคมฯ ประเมินว่าการยกตัวอย่างในร่างแนวปฏิบัติมีความครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อบริษัทสมาชิกมากน้อยเพียงใด

นายศิริ สวรรค์พรเพ็ญ ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย ชี้แจงว่าเอกสารร่างแนวปฏิบัติดังกล่าว ได้มีการพิจารณาจากคณะกรรมการของสมาคมฯ แล้ว ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าเอกสารดังกล่าวอ่านทำความเข้าใจค่อนข้างยาก โดยทางสมาคมฯ จะปรับปรุงเอกสารให้ใช้ภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจและชัดเจนมากขึ้นต่อไป นอกจากนี้ ทางบริษัทที่ปรึกษาของสมาคมฯ จะมีการจัดอบรมให้กับบริษัทสมาชิกเพื่ออธิบายและทำความเข้าใจในร่างแนวปฏิบัติดังกล่าวให้มากขึ้น และ

นางสาวสุพร เร้าปิตวิงษ์กุล ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สำหรับการยกตัวอย่างต่าง ๆ ในร่างแนวปฏิบัติที่จัดทำขึ้นนี้ คณะทำงานฯ ไม่สามารถยกตัวอย่างให้ครอบคลุมลักษณะธุรกิจของทุกบริษัทได้ เนื่องจากการประกันวินาศภัยค่อนข้างมีความหลากหลาย อย่างไรก็ตาม การจัดสัมมนาฝึกอบรมที่บริษัทที่ปรึกษาของสมาคมฯ กำลังจะจัดขึ้น จะช่วยเป็นพื้นที่ให้บริษัทสมาชิกสามารถสอบถามกรณีศึกษาต่าง ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มตัวอย่างและทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

- **ระดับของการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย (Level of aggregation of Insurance Contracts)**

Mr. Geroge ที่ปรึกษาของสมาคมฯ นำเสนอแนวปฏิบัติเรื่องระดับของการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗ การกำหนดกลุ่มสัญญาประกันภัย (Unit of account) ในการวัดมูลค่า คือ ระดับการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัยและกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อ โดยให้พิจารณาจัดกลุ่มจากความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกันหรือการจัดการร่วมกัน สำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อ ให้พิจารณาว่าสัญญาประกันภัยต่อฉบับเดียวอาจครอบคลุมสัญญาประกันภัยตรงหลายกลุ่ม ดังนั้น การจัดการร่วมกันของสัญญาประกันภัยต่อให้หมายถึงกลุ่มของประกันภัยต่อ ไม่ได้พิจารณาจากการจัดการร่วมกันของสัญญาประกันภัยตรง

การจัดกลุ่มสัญญา บริษัทจะต้องพิจารณาจากความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มสัญญาเป็นหลัก ซึ่งการประเมินความสามารถในการทำกำไร บริษัทสามารถประเมินในระดับผลิตภัณฑ์ (Product level) หรือระดับธุรกรรม (Transaction level) ทั้งนี้ การประเมินในแต่ละระดับบริษัทสามารถใช้สมมติฐานเดียวกันหรือแตกต่างกันได้ และในกลุ่มสัญญาเดียวกันอาจมีหลายผลิตภัณฑ์ได้เช่นกัน โดยพิจารณาแบ่งกลุ่มสัญญาประกันภัยตามความสามารถในการทำกำไร มาตรฐานกำหนดให้แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

(๑) กลุ่มสัญญาที่สร้างภาระ (Onerous contracts) หรือสัญญาที่ขาดทุน ณ วันเริ่มแรก พิจารณาจากกระแสเงินสดจ่ายที่คิดลด รวม Risk adjustment เกินกระแสเงินสดรับที่คิดลด ภายในขอบเขตสัญญา

(๒) กลุ่มสัญญาประกันภัยที่ไม่มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาสร้างภาระในภายหลัง เป็นสัญญาที่มีความสามารถในการทำกำไรสูง

(๓) กลุ่มสัญญาประกันภัยอื่นๆ ที่เหลืออยู่ กล่าวคือ เป็นกลุ่มสัญญาประกันภัยที่มีกำไรในปัจจุบัน แต่มีโอกาสอาจขาดทุนได้ในอนาคต

หลังจากบริษัทจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย (Cohort) ออกเป็นแต่ละกลุ่มข้างต้น บริษัทต้องบันทึกรับรู้รายการกลุ่มของสัญญาประกันภัยดังกล่าวตามปีที่รับประกันภัย โดยบริษัทสามารถอ้างอิงจากวันที่กรมธรรม์มีผลบังคับใช้ (Underwriting year) หรือ ตามปีกรมธรรม์ (Policy year) ซึ่งอ้างอิงจากวันที่จ่ายเบี้ยประกันภัย (premium due date) หรือวันที่ออกสัญญาประกันภัย (issue date) แล้วแต่วันใดเกิดขึ้นก่อน อย่างไรก็ตาม กรมธรรม์โดยทั่วไปนิยมบันทึกรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยตามปีที่รับประกันภัย (underwriting year)

ข้อสังเกตจากที่ประชุม

๑. นายวริทธิ์ ธัมพิพิธ สอบถามว่า ในร่างแนวปฏิบัติ (Guidelines) การจัดกลุ่มสัญญาตามกลุ่มสัญญาประกันภัยที่ไม่มีความเป็นไปได้ว่าจะขาดทุนอย่างมีนัยสำคัญ (No significant possibility of becoming onerous : NSPO) มีการระบุการพิจารณาความมีนัยสำคัญ โดยให้พิจารณาจาก Combined ratio ที่ร้อยละ ๗๐ ซึ่งมาตรฐานไม่ได้มีการกำหนดวิธีการพิจารณาที่ชัดเจน การระบุเปอร์เซ็นต์ที่แน่ชัด อาจทำให้ผู้ใช้แนวปฏิบัติเข้าใจผิดว่าเป็นวิธีการและอัตราที่มีการตกลงกันระหว่างสมาคมฯ กับสำนักงาน คปภ. และต้องยึดตามแนวปฏิบัติดังกล่าว ทั้งนี้ มาตรฐานกำหนดไว้เป็นหลักการซึ่งบริษัทสามารถเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริษัทหรือความเห็นของผู้สอบบัญชีของบริษัทนั้น หากรายละเอียดในแนวปฏิบัติดังกล่าวเป็นการยกตัวอย่าง ขอให้สมาคมฯ ปรับปรุงโดยระบุให้ชัดเจนว่าแนวปฏิบัติที่จัดทำขึ้นสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางหรือตัวอย่างเท่านั้น โดยการเลือกวิธีปฏิบัติให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของบริษัทเป็นสำคัญ

Mr. Geroge ที่ปรึกษาของสมาคมฯ ชี้แจงว่า เนื่องจากประเด็นนี้มีความซับซ้อนในทางปฏิบัติ จึงมีการระบุรายละเอียดเพื่อเป็นตัวอย่างให้เข้าใจมากขึ้นเท่านั้น และสำหรับการปฏิบัติจริง บริษัทอาจพิจารณาปัจจัยอื่นหรือเกณฑ์อื่นได้เช่นกัน และได้ให้คำแนะนำเสริมในทางปฏิบัติเรื่องการจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย ว่าบริษัทควรจะต้องมีข้อมูลของสัญญาตั้งแต่ระดับรายการ (Transaction level) และบันทึกแยกย่อยลงไปในระดับกลุ่มย่อย (Subclass level) จากนั้นบริษัทค่อยพิจารณาจัดกลุ่มสัญญาประกันภัย กล่าวคือบริษัทประกันภัยจะคำนวณเงินสำรองเบี้ยประกันภัย (UPR) ในระดับรายการ (Transaction level) และจัดกลุ่มและนำมาคิดลดในระดับกลุ่มย่อย (Subclass level) ซึ่งบริษัทประกันภัยสามารถคำนวณผลขาดทุน (Loss component) ตั้งแต่วันเริ่มแรกที่รับรู้รายการ และการรับรู้รายการในภายหลังจะเป็นการทยอยตัดจำหน่าย ดังนั้น บริษัทประกันภัยสามารถพิจารณาความสามารถในการทำกำไรในระดับกลุ่มย่อย (Subclass level) ตามความต้องการของผู้สอบบัญชีหรือหน่วยงานกำกับดูแลในแต่ละพื้นที่ (Regional regulator) ได้ ซึ่งการคำนวณความสามารถในการทำกำไรของสัญญาจะเป็นหน้าที่ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในการตั้งสมมติฐานของอัตราคิดลด (Discount rate) ค่าปรับปรุงค่าความเสี่ยง (Risk adjustment) และอัตราความเสียหาย (Loss ratio) เพื่อนำมาใช้คำนวณตามหลักการ General Measurement Model (GMM) หรือ Premium Allocation Approach (PAA) ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗ โดยการกำหนดสมมติฐานสามารถทำในระดับภาพรวม (High level) ระดับบริษัท (Company level) และ ระดับกลุ่มย่อย (Subclass level) ทั้งนี้ เมื่อบริษัทประกันภัยคำนวณตามหลักการดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว บริษัทประกันภัยจะสามารถกำหนดได้ว่า อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจต่อเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ (Combined ratio) ที่เหมาะสมในการพิจารณากลุ่มสัญญาที่จะเป็นสัญญาที่สร้างภาระ (Onerous contract) ควรเป็นเท่าใด อย่างไรก็ตาม ทางสมาคมฯ จะระบุเพิ่มเติมในร่างแนวปฏิบัติ (Guidelines) ว่า อัตราส่วน Combined ratio ที่ร้อยละ ๗๐% เป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนกับบริษัทประกันภัยในการนำไปปฏิบัติ

๒. นางสาววันทนา เจียรวัชรมงคล สอบถามถึงรายงานการประชุมครั้งก่อน ว่าทางสมาคมฯ ได้มีการปรับปรุงร่างแนวปฏิบัติ เรื่อง การแยกองค์ประกอบของสัญญาประกันภัย ตามที่ทางสำนักงาน คปภ. ให้ข้อเสนอแนะแล้วหรือไม่ รวมถึงขอให้สมาคมฯ สอบทานการเรียงลำดับของเนื้อหา และการนิยามคำศัพท์ต่าง ๆ ทั้งนี้ เนื่องจากสำนักงาน คปภ. มีข้อสังเกตต่อร่างแนวปฏิบัติที่สมาคมฯ จัดทำขึ้น ในรายละเอียดที่ค่อนข้างมาก ดังนั้น สำนักงาน คปภ. จะนำส่งความเห็นดังกล่าวให้สมาคมฯ ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) เพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

นางสาวสุพร ไร่ปติวงศ์กุล ผู้แทนสมาคมฯ ชี้แจงว่า ในเบื้องต้นได้มีการปรับปรุงร่างแนวปฏิบัติ เรื่อง การแยกองค์ประกอบของสัญญาประกันภัย ตามข้อเสนอแนะเป็นที่เรียบร้อยแล้ว รวมทั้งมีการเพิ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมสถานการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ทางสมาคมฯ จะกลับไปทบทวนรายละเอียดเพิ่มเติมอีกครั้ง

๓. นายอรรถพล พิบูลชนพัฒนา ให้ข้อเสนอแนะแก่ทางสมาคมประกันวินาศภัยไทย เกี่ยวกับการเพิ่มตัวอย่างในร่างแนวปฏิบัติ (Guidelines) ว่าทางสมาคมฯ อาจต้องให้ความสำคัญในการจัดทำให้มากขึ้น และขอให้ทางสมาคมฯ กระตุ้นให้บริษัทสมาชิกมีส่วนร่วมให้ได้มากที่สุด เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่บริษัทประกันวินาศภัยในทิศทางเดียวกัน และหาข้อตกลงร่วมกันในเรื่องต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติในอนาคต ทั้งนี้ ในระหว่างที่ทางสมาคมฯ กำลังดำเนินการ หากพบประเด็นปัญหาสามารถหารือกับทางสำนักงาน คปภ. ได้ โดยสำนักงาน คปภ. มีกำหนดจัดการประชุมคณะกรรมการกำหนดนโยบายมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจประกันภัยในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔

๔. นายวริทธิ์ ธีมพิพิธ สอบถามว่า สมาคมประกันวินาศภัยไทยยังคงสามารถดำเนินการจัดทำร่างแนวปฏิบัติ (Guidelines) สำหรับหัวข้ออื่น ๆ ตามกรอบเวลาที่ตกลงกันได้หรือไม่

นางสาวสุพร ไร่ปติวงศ์กุล ผู้แทนสมาคมฯ ชี้แจงว่า ทางสมาคมฯ สามารถดำเนินการตามกรอบเวลาที่ตกลงกันได้ แต่ลำดับการส่งมอบอาจจะมีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากบางหัวข้ออาจต้องใช้เวลาในการจัดทำนานกว่าที่คาดไว้ จึงส่งผลให้การนำเสนอหัวข้ออาจมีการสลับกันบ้างไม่ตรงตามการเรียงลำดับหัวข้อในมาตรฐาน อย่างไรก็ตาม ทางสมาคมฯ จะประสานกับทีมงานสำนักงาน คปภ. เพื่อแจ้งหัวข้อก่อนที่จะนำเสนอ นอกจากนี้ ทีมงานของสมาคมฯ จะนำเรื่องต่าง ๆ จากการประชุมในวันนี้นำเสนอต่อคณะกรรมการสมาคมประกันวินาศภัยไทยเพื่อรับทราบต่อไป

มติที่ประชุม : ให้สมาคมฯ ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงร่างแนวปฏิบัติทั้ง ๔ หัวข้อที่นำเสนอมา ตามความเห็นต่าง ๆ ของสำนักงาน คปภ. เพื่อความครบถ้วนสมบูรณ์

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่นๆ

- ไม่มี -

ปิดประชุมเวลา ๑๒.๐๐ น.

นางสาวนิตินาถ แบบประเสริฐ/นางสาวฐมน จิตะธนะกิจ
ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาววันทนา เจียรวัชรมงคล/นายวริทธิ์ ธีมพิพิธ
ผู้ตรวจรายงานการประชุม